

Prezidents Tomass S. Monsons

Praviešu vadība

Pirms dažiem gadiem es sēdēju Soltleiksītijas tempļa istabā, kur reizi nedēļā tiekas Augstākais prezidijs un Divpadsmit apustuļu kvorums. Es skatījos uz sienu, kas atrodas iepretī Augstākā prezidija sēdvietām, aplūkodams visu Baznīcas prezidentu portretus.

Lūkodamies uz šiem saviem priekšgājējiem, sākot ar pravieti Džozefu Smitu (1805–1844) un beidzot ar prezidentu Gordonu B. Hinkliju (1910–2008), es nodomāju: „Cik gan pateicīgs es esmu par to vadību, ko sniedzis ikviens no viņiem!”

Šie diženie vīri nekad nešaubījās, nekad nesvārstījās un nekad necieta neveiksmi. Viņi bija Dieva vīri. Domājot par mūsdienu praviešiem, kurus esmu pazinis un mīlējis, man prātā nāk viņu dzīves gājums, rakstura īpašības un iedvesmotās mācības.

Kad es nācu pasaulē, Baznīcu vadīja prezidents Hibers Dž. Grants (1856–1945). Domājot par viņa dzīvi un mācībām, man jāsaka, ka prezidenta Granta raksturīgākā īpašība bija neatlaidība — neatlaidība visā, kas ir labs un cēls.

Kad es kalpoju par bīskapu savā Soltleiksītijas bīskapijā, par Baznīcas prezidentu bija kļuvis prezidents Džordžs Alberts Smits (1870–1951). Viņš bija pamanījis, ka starp To Kungu un pretinieku notiek varena cīņa, ko var pielīdzināt virves vilkšanas sacensībām. „Ja jūs paliksiet Tā Kunga pusē,” viņš mācīja, „jūs būsiet pakļauti Viņa ietekmei un jums nebūs vēlmes rīkoties nepareizi.”¹

Tas bija prezidents Deivids O. Makeijs (1873–1970), kurš 1963. gadā aicināja mani par Divpadsmit apustuļu

kvoruma locekli. Viņš mācīja domāt par citiem, parādot šo piemēru pats savā dzīvē. „Īstena kristietība,” viņš teica, „ir mīloša rīcība.”²

Vadošais princips prezidenta Džozefa Fildingā Smita (1876–1972) dzīvē, kurš bija viens no Baznīcas ražīgākajiem rakstniekiem, bija evaņģēlija izzināšana. Viņš nemitīgi lasīja Svētos Rakstus un pārzināja tajos ietvertās mācības un doktrīnas tik labi, kā neviens cits, ko esmu pazinis.

Kad vēl biju zēns, par manu staba prezidentu kalpoja prezidents Harols B. Lī (1899–1973). Viens no viņa iemīļotākajiem citātiem bija šis: „Palieciet svētajās vietās un neizkustieties.”³ Viņš mudināja svētos dzīvot saskaņā ar Svētā Gara čukstiem, atsaucoties uz tiem.

Es uzskatu, ka vadošais princips prezidenta Spensera V. Kimbala (1895–1985) dzīvē bija ziedošanās. Viņš bija visā pilnībā, nešaubīgi nodevies Tam Kungam. Viņš bija nodevies dzīvei saskaņā ar evaņģēliju.

Kad par Baznīcas prezidentu kļuva Ezra Tafts Bensons (1899–1994), viņš aicināja mani kalpot par savu otro padomnieku Augstākajā prezidijā. Viņa vadošais princips bija mīlestība, kas ir iemiesota viņa iemīļotākajā citātā — vārdos, ko teicis Glābējs: „Kādiem vīriem jums jābūt? Patiesi, Es saku jums, tādiem kā Es.”⁴

Prezidents Hovards V. Hanteris (1907–1995) allaž centās saskatīt citos to labāko. Viņš allaž bija pieklājīgs, viņš allaž bija pazemīgs. Man bija tas gods kalpot par viņa otro padomnieku.

Prezidents Gordons B. Hinklijs mācīja mums darīt labāko, ko spējam. Viņš dalījās iespaidīgā liecībā par Glābēju un Viņa misiju. Viņš mācīja mūs ar mīlestību. Kalpot par viņa pirmo padomnieku bija pagodinājums un svētība.

Glābējs sūta praviešus, jo Viņš mūs mīl. Šī oktobra vispārējā konferencē Baznīcas augstākajiem pilnvarotajiem atkal būs tas gods dalīties Viņa vārdos. Mēs pildām šo pienākumu ar milzīgu svētvinību un pazemību.

Cik gan mēs esam svētīti, ka uz Zemes ir Jēzus Kristus atjaunotā Baznīca un ka šī Baznīca ir celta uz atklāsmes klints! Nepārtrauktas atklāsmes ir Jēzus Kristus evaņģēlija spēka avots.

Sagatavosimies saņemt personīgas atklāsmes, kas tiek bagātīgi dāvātas vispārējās konferences laikā! Kaut, paceļot savas rokas, lai atbalstītu mūsdienu praviešus un apustuļus, mūsu sirdis pildītos ciešā apņēmībā! Kaut, klausoties viņu vēstījumos, mēs tiktu apgaismoti, pacilāti, mierināti un stiprināti! Un kaut mēs būtu gatavi no jauna apņemties sekot Tam Kungam, Jēzum Kristum, atkal nolemjot ievērot Viņa baušļus un īstenot Viņa gribu!

ATSAUCES

1. *Baznīcas prezidentu mācības: Džordžs Alberts Smīts* (2011. g.), 181. lpp.
2. *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* (2003. g.), 181. lpp.
3. Mācības un Derību 87:8.
4. 3. Nefija 27:27.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Prezidents Monsons stāsta par iespaidīgām mācībām, ko guvis no līdzšinējiem praviešiem. Viņš atgādina mums arī to, ka „Glābējs sūta praviešus, jo Viņš mūs mīl”. Kalpojot tiem, kurus mācāt, jūs varētu pārrunāt to, kā praviešu un apustuļu aicināšana parāda, ka Dievs mūs

mīl. Jūs varētu dalīties kādā no prezidenta Monsona padomiem, kurus viņš deva iepriekšējās vispārējās konferences uzrunās. Aiciniet, lai tie, kurus mācāt, gatavojas vispārējai konferencē, pārskatot uzrunas, kas tos īpaši iedvesmojušas un palīdzējušas sajūst Glābēja mīlestību.

JAUNIEŠIEM

Pateicamies par pravieti

Kā jūs ir ietekmējis mūsu pravietis, prezidents Tomass S. Monsons? Ko jūs, domājot par Viņu, visvairāk atcerēsieties? Jūs varētu uzrakstīt par prezidentu Monsonu un viņa dzīvi savā dienasgrāmatā — līdzīgi tam, kā viņš savā vēstījumā aprakstījis to, kā viņu iespaidojis katrs no praviešiem, kuru *viņš* atceras.

Jūs varētu arī izvēlēties iemīļotāko citātu no viņa teiktā un pierakstīt to tur, kur to bieži redzēsiet, piemēram, uz mācību klades vāka vai kādas zīmītes savā istabā. Jūs pat varētu izmantot to kā fonu savam tālruņa ekrānam! Katru reizi, kad redzēsiet šo citātu, jūs varat padomāt par to, cik svarīgs ir mūsdienu pravietis, atceroties, ka viņš ir šeit, lai mūs mīlētu un vadītu.

Jūs varētu lejupielādēt garīgās dziesmas „Pateicamies par pravieti” melodiju no lds.org/go/9176.

BĒRNIEM

Pravieši ved mūs pie Kristus

Glābējs sūta mums praviešus, jo Viņš mūs mīl. Sekošana praviešiem palīdz mums veikt pareizas izvēles. Ko tu vari darīt, lai sekotu pravietim? Padomā par divām lietām.

Ticība, ģimene, palīdzība

Vienas sirds

Lūdziet un studējiet šo materiālu, meklējot iedvesmu, kā ar to dalīties. Kā Palīdzības biedrības mērķa izpratne sagatavo Dieva meitas mūžīgās dzīves svētībām?

„Un Tas Kungs sauca savus ļaudis par Ciānu tāpēc, ka viņi bija vienas sirds un viena prāta un dzīvoja taisnībā; un tur nebija nabagu starp tiem”. (Mozus gr. 7:18.) Kā mēs varam kļūt kā viens?

Elders M. Rasels Balards no Divpadsmit apustuļu kvoruma ir teicis: „Angļu valodas vārda *atonement* (Izpiršana) centrā ir vārds *one* (viens). Ja visa cilvēce to saprastu, tad nebūtu neviena tāda cilvēka, par kuru mēs nejustu gādību, neatkarīgi no vecuma, rases, reliģijas vai sociālā un ekonomiskā stāvokļa. Mēs censtos atdarināt Glābēju, ne reizi neizturoties pret citiem nelaipni, vienaldzīgi, neiejūtīgi vai bez cieņas.”¹

Prezidents Henrijs B. Airings, pirmais padomnieks Augstākajā prezidijā, mācīja: „Ja ar cilvēkiem ir Gars, [viņi] var sagaidīt, ka viņu vidū iestāsies savstarpēja saskaņa. . . . Dieva Gars nekad nerada strīdus (skat. 3. Nefija 11:29). . . . Tas vedina

uz personīgā miera iegūšanu un vienotību ar apkārtējiem.”²

Runājot par problēmām ģimenē, Kerola M. Stīvensa, kura kalpoja par pirmo padomnieci Palīdzības biedrības vispārējā prezidijā, teic: „Man nekad nav bijis jāpiedzīvo šķiršanās, tās sāpes un nedrošību, kas rodas, tiekot pamestai, vai arī jāuzņemas pienākumi, kas gulstas uz vientuļās mātes pleciem. Es neesmu piedzīvojusi bērna nāvi, neauglību vai tieksmi uz viendzimuma attiecībām. Man nav bijis jāiztur vardarbības izpausmes, hroniskas saslimšanas vai atkarības. Man nav bijis šo smago pārbaudījumu.

. . . Taču caur saviem pašas personīgajiem pārbaudījumiem un likstām . . . es esmu labi iepazīsusi To, kurš visu saprot. . . .Turklāt es esmu piedzīvojusi visus iepriekš minētos, laicīgos pārbaudījumus, raugoties no meitas, mātes, vecmāmiņas, māsas, tantes un draudzenes skatupunkta.

Kā Dieva meitām, kas ievēro derības, mums tiek dota iespēja mācīties ne tikai no savām personīgajām grūtībām, bet arī būt vienotām iejūtībā un līdzjūtībā, atbalstot citus Dieva ģimenes locekļus viņu grūtībās.”³

Svēto Rakstu panti un papildinformācija

Jāņa 17:20–23; Efeziešiem 4:15; Mosijas 18:21–22; 4. Nefija 1:15; reliefsociety.lds.org

ATSAUCES

1. M. Russell Ballard, „The Atonement and the Value of One Soul”, *Liahona*, 2004. g. maijs, 86. lpp.
2. Henry B. Eyring, „That We May Be One”, *Ensign*, 1998. g. maijs, 67. lpp.
3. Kerola M. Stīvensa, „Dievs mums devis ģimenes” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2015. g. maijs, 11.–12. lpp.

Padomājiet!

Kā savstarpējā vienotība palīdz mums būt vienotiem ar Dievu?